

ת"פ 3144/04/15 - מדינת ישראל נגד איתמר רביבו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 3144-04-15 מדינת ישראל נ' רביבו

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן נשיאה ג'ורג' קרא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איתמר רביבו

ע"י ב"כ עו"ד נדב אלמוג ממשרדו של עו"ד הנאשם
ג'קי הנר-סגרון

גזר - דין

1. הנאשם הורשע על פי הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; להלן: "החוק").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם וחבריו יצאו באישון לילה ממועדון, שבו בילו והבחינו במתלון, נהג רכב הסעות שהמתין בתוך רכבו לנוסעים המעוניינים לנסוע לנתניה. הנאשם וחבר אחר ניגשו למתלון וביקשו ממנו להסיעם לנתניה. ביניהם לבין המתלון התפתח ויכוח בנוגע לעלות הנסיעה והמתלון אמר להם שהוא אינו מוכן להסיעם. בתגובה, חברו של הנאשם קילל את המתלון ונתן מכה למראת צד ברכב. המתלון נסע עם רכבו ועצר כמה עשרות מטרים מהמועדון וממקומם של הנאשם וחברו.
- הנאשם התקרב לרכב, הכה במזיד באמצעות בקבוק וודקה בחלון השמאלי שבצד הנהג. החלון נשבר והבקבוק פגע בפניו של המתלון ושבר את משקפיו. הנאשם וחברו נמלטו מיד מהמקום.
- בשל מעשיו של הנאשם נגרם למתלון שסע עמוק על גשר האף באורך של כ-2.5 ס"מ ושבר באף והוא פונה לבית חולים לקבלת טיפול רפואי.
3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן

4. התמונה העולה מהתסקיר של שירות המבחן (19.1.16) הינה תמונה חיובית. לנאשם אין הרשעות קודמות בפלילים, הוא השלים את לימודיו וקיבל תעודת בגרות חרף הפרעות קשב וריכוז. כיום, בגיל 19, הוא עובד בעבודה קבועה בעסק משפחתי וממתין לגיוסו לצבא.

גורמי הסיכון אותם ציין שירות המבחן הינם: התנהגותו האלימה והפוגענית כלפי המתלונן; קושי בוויסות עצמי ותוקפנות, ככל הנראה על רקע הפרעת קשב וריכוז; עמדות נוקשות וקושי בהפעלת שיקול דעת מול בני גיל; נהג לצרוך כמויות גדולות של אלכוהול במהלך יציאותיו לבילויים; הסכסוך עם המתלונן עדיין לא הסתיים.

אל מול אלו ניצבים גורמי הסיכון, והם: היעדר עבר פלילי; הבנת הנאשם לחומרת המעשים; הבעת צער וחרטה; תמיכה משפחתית; עבודה קבועה; התמדה בהליך הטיפול מזה כחצי שנה והפקת תועלת ממנו; קיומו של הליך המשפטי כגורם מרתיע.

שירות המבחן העריך כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה וכי במידה וזו תתרחש חומרתה צפויה להיות נמוכה. להערכת השירות, העבירה אינה מאפיינת את הנאשם ואת דפוסי התנהגותו.

על רקע זה המליץ שירות המבחן לשקול אפיק שיקומי ובו יועמד הנאשם תחת צו מבחן במשך שנה, במהלכה ימשיך בהליך הטיפול, 500 שעות שירות לתועלת הציבור, מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלונן.

5. שירות המבחן התבקש להגיש תסקיר משלים לאחר שבמהלך הטיעון לעונש עלה, כי קיימים שני תיקי מב"ד, שאחד מהם קשור להפרת מעצר הבית בחודש אוגוסט 2015 בנסיבות של שתיית אלכוהול (להלן: "אירוע ההפרה") והשני נגזז בינתיים.

מהתסקיר המשלים מיום 8.3.16, עולה כי הנאשם התקשה להתייחס לצריכת האלכוהול במהלך אירוע ההפרה. אולם, הביע חרטה על כך והצהיר, כי לאחר אירוע זה ניתק את קשריו מחברים "בעייתיים". עוד עולה כי הוא ממשיך להגיע לפגישות ב"אל-סם" וכי דגימות השתן נמצאו נקיות מסמים. להערכת העו"ס המטפל בו, הוא מגלה יותר אחריות למעשה ומצליח בפיתוח מוקד שליטה פנימי, כך שהשפעות חיצוניות עליו פחתו. הוא הפסיק לצרוך אלכוהול, התנתק מחבריו ומשקיע זמנו בספורט, בגידול חיות ובעבודה.

שירות המבחן חזר על המלצתו הטיפולית להימנע מהטלת עונש מאסר - גם כזה שירוצה בעבודות שירות, תוך שהדגיש כי אירוע ההפרה התרחש בתחילת ההליך הטיפולי. מאז חלפו שבעה חודשים וחל שינוי משמעותי במצבו, כשהוא מחויב להליך הטיפולי.

הראיות לעונש

6. המתלונן העיד במהלך דיון הטיעונים לעונש. עוד קודם לדיון שלח המתלונן מכתב לבית המשפט, ובו עמד על נזקיו הפיזיים והנפשיים בעקבות האירוע וביקש לגזור על הנאשם עונש חמור. לאחר הדיון שלח המתלונן מכתב נוסף.

המתלונן תיאר כיצד סירב להסיע את הנאשם וחבריו וכי לאחר השיחה עימם התקדם ברכבו ועצר במרחק של 50 מ' מהמקום בו עמדו. אז ניגש אליו המתלונן יחד עם חבריו (בשונה מהרשום בכתב האישום המתוקן) וניפץ את החלון הרכב באמצעות בקבוק וודקה. כתוצאה מכך נשבר אפו של המתלונן ונגרם שבר מרוסק בעצם האף. הדימום היה רב והמתלונן פונה לבית החולים, לדבריו נזקק לתפרים באורך של 4.5 ס"מ (ולא 2.5 ס"מ, כפי שנרשם בכתב האישום המתוקן) ובימים שלאחר מכן לא הצליח לנשום ולאכול. מאז הוא סובל מחרדות ומתופעות של פוסט טראומה ונדרש לטיפולים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים. הוא סובל מדימומים מאפו, אינו יכול לשיר ולחזן כפי שנהג בעבר. עוד ציין כי הוצע לו ניתוח מסובך שעלותו כ-40,000 ₪. אולם, לא הציג מסמכים המעידים על המלצה לניתוח ועל עלותו.

בחקירתו הנגדית הציג ב"כ הנאשם סרטונים ביוטיוב (במ/1), שאותם העלה המתלונן, בהם הוא נראה שר

ומדבר ללא כל הפרעה, וכן סרטון שבו נראה המתלון כשהוא חמוש ומצולם ליד שק אגרוף כשהוא מבטיח לרדוף את הנאשם עד יום מותו. המתלון ציין, כי לבקשת הנאשם הוצא נגדו צו הרחקה. אולם, טען כי כל כוונתו היתה כי ירדוף את הנאשם באמצעים חוקיים בלבד.

הסגור הציג למתלון כתב אישום (במ/2) וסרטי הדבקה שנתלה לטענתו על ידי המתלון - יחד עם העתקים רבים נוספים - ברחבי העיר, אולם המתלון הכחיש כי הוא זה שתלה את העתקי כתב האישום (עמ' 11 לפרוטוקול, ש' 26).

7. הוגשו מסמכים רפואיים מתיק החקירה. לא אושרה הגשת מסמכים רפואיים עדכניים משום שההסכמה בהסדר הטיעון היתה להגשת מסמכים מתיק החקירה בלבד (עמ' 13 לפרוטוקול). כמו כן הוגשו פרוטוקולים מהדיונים בצו ההרחקה ה"ט 29460-10-15 (במ/3).

עדי אופי לנאשם

8. המחנכת של הנאשם בכיתות י' עד יב' העידה כי לאורך שנות היכרותה עמו התנהג הנאשם בצורה תקינה והפגין רגישות יוצאת דופן למצוקות חבריו לכיתה. לדבריה, המקרה עליו הוא עומד לדין מהווה חריג בהתנהגותו. בנוסף הוגש פרוטוקול עדותה בהליך המעצר של הנאשם, שם אמרה דברים ברוח זו.

9. מאמנו של הנאשם באומנות קרב-מגע העיד, כי הנאשם מתאמן אצלו מאז היותו בכיתה א', אף שימש כעוזר מדריך וכי הוא בעל אופי של מנהיג, ומתנדב להתגייס לעזרת אחרים. לדבריו, הופתע לשמוע על מעורבות הנאשם באירוע, בייחוד משום שהדגש באומנות המגע שהוא מלמד הנו על איפוק וריסון. על פי עדותו, מאז האירוע ביצע הנאשם שינויים רבים, בין היתר בעזרתו, לרבות התרחקותו מחברה רעה שהשפיעה עליו.

10. עוד העיד מעסיקו של הנאשם בשנתיים האחרונות. לדבריו, הנאשם ממושמע מאוד, אחראי, מסור ומבצע את עבודתו כהלכה ובלי להתלון אף שמדובר בעבודה קשה וסיזיפית.

11. מטעמו של הנאשם הוגשו צו משירות הביטחון, תלושי משכורת ומכתבו של מנהל בית הספר לקצינת המבחן ובהמשך גם מכתב של סגן ראש עיריית נתניה, שדיווח על הירתמות לסיוע בגיוסו של הנאשם לצה"ל.

טיעוני הצדדים

12. המאשימה עתרה לעונש מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלון וקנס.

על פי עמדתה, המתחם העונשי נע בין 24 לבין 48 חודשי מאסר וזאת לנוכח הערכים המוגנים (הזכות לשלמות הגוף והביטחון האישי), הפגיעה הקשה בערכים אלו במקרה זה לנוכח הנזק שנגרם למתלון במישור הפיזי והנפשי גם יחד, אשר עתיד ללוותו למשך כל חייו וכן לנוכח נסיבות האירוע: ויכוח סתמי והתנהגות אלימה על רקע צריכת אלכוהול.

בתוך המתחם עתרה המאשימה לעונש הממוקם באמצעו של המתחם, זאת לנוכח גילו הצעיר של הנאשם (בגיר-צעיר) והיעדר עבר פלילי, הודייתו, בעיית האלכוהול ממנה סובל הנאשם והצורך בהרתעת היחיד והרבים.

עוד נטען, כי אין מקום לחריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום ביחוד לנוכח העובדה, כי הנאשם נעצר בגין הפרת תנאי מעצר הבית כשהוא יושב ברכב עם בקבוק וודקה פתוח וכוס וודקה, ובהיעדר המלצה לתוכנית שיקום מעבר להמשך פעילותו בעמותת "אל-סם".

ביחס לתסקיר השני נטען, כי לב לבה של הבעיה היא צריכת אלכוהול בנסיבות חברתיות כאשר הנאשם התקשה לתת לכך הסבר וזאת למרות ההליך הטיפולי שעבר מאז.

13. ב"כ הנאשם התייחס לפן האינדיבידואלי בענישה. ציין, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה מבלי שהובטחה לו תמורה עונשית כלשהיא. הודיית הנאשם מבטאת את הבנת הפסול שבמעשה, לקיחת אחריות וחוסכת מזמנו של בית המשפט ובהעדת עדים.

כמו כן הדגיש את גילו של הנאשם, את השינוי בייחוס העבירה לעומת כתב האישום המקורי ואת השיקום כפי שעולה מן התסקיר. שירות המבחן פגש בנאשם במשך שנה באופן אינטנסיבי והמליץ שלא להטיל על הנאשם, גם לא עבודות שירות על מנת שלא לפגוע בגיוסו לצבא ושב וחזר על עמדתו העונשית גם בתסקיר המשלים. התסקיר המשלים משקף את העובדה כי הפרת מעצר הבית הלילי התרחשה בתחילת ההליך, ולאחריה עבר הנאשם הליך טיפולי במשך כשמונה חודשים, אשר לאורם גיבש שירות המבחן את המלצתו הטיפולית.

הנאשם מטופל בעמותת "אל-סם" מזה כשנה, ולפי המלצת שירות המבחן יטופל שם שנה נוספת. לטענת הסנגור, כיום אין לנאשם בעיית אלכוהול והערכת שירות המבחן היא, כי הסיכון להישנות העבירה הוא נמוך.

בנוסף, טען כי גם האינטרס הציבורי ייצא נשכר מגיוסו לצבא ומשיקומו של הנאשם, להבדיל משליחתו למאסר, בגיל צעיר ולראשונה בחייו. וכן הדגיש כי הנאשם מבקש לפצות את המתלונן, כפי שהוצע כבר בעבר.

שיקולים נוספים הם העובדה כי גם על פי עובדות כתב האישום הנאשם לא התכוון להכות בפניו של המתלונן אלא בחלון הרכב, בהיותו שיכור, וכן גם העובדה כי הנאשם שהה במעצר ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים כשבתחילה היה נתון לאיזוק אלקטרוני.

שני הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בעמדתם העונשית

14. הנאשם עצמו, בדברו האחרון בבית המשפט, הביע חרטה וצער על מעשיו כמו כן ציין כי הוא מבין את מה שעבר המתלונן ואת עמדתו. הנאשם ציין כי מגיע לו עונש אבל הוא מבקש לתרום למדינה בשירות צבאי משמעותי.

דין

קביעת מתחם העונש

15. הערכים המוגנים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות הינם הגנה על שלמות גופו וביטחונו האישי של אדם. העונש המירבי הקבוע בצד העבירה, 14 שנות מאסר, משקף את החומרה היתרה המיוחסת לה. במקרה הנדון, הפגיעה בערכים אלו היא ממשית. למתלונן נגרם שבר מרוסק בגשר האף שהצריך תפירת חתך עמוק.

16. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו היא הטלת מאסר בפועל לתקופה ממושכת. כך, בע"פ 7475/14 עמוד 4

מהדי נ' מדינת ישראל (25.12.14) נקבע כי במקרים של אלימות בנשק קר בעבירה זו נע העונש בין 18 - 24 חודשי מאסר.

בע"פ 379/15 **לוי נ' מדינת ישראל (26.7.15)** נדחה ערעור על חומרת עונש של 30 חודשי מאסר בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. העבירה בוצעה באמצעות בקבוק בירה מלא למחצה, לאחר ויכוח בין הנאשם לבין המתלונן, וגרמה לשבר בארובת העין ולחתך שהצריכו ניתוח. באותו עניין נקבע כי מתחם הענישה נע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר. להבדיל מעניינו של הנאשם כאן, המערער היה איש מבוגר בעל עבר פלילי והנזק למתלונן היה חמור יותר.

בע"פ 5280/14 **פלויני נ' מדינת ישראל (10.2.15)** הדגיש ביהמ"ש את הצורך בענישה מרתיעה בעבירות אלימות המבוצעות כלפי נהגי מוניות בשעת לילה.

בע"פ 4145/12 **הרוש נ' מדינת ישראל (29.4.13)** נדחה ערעור על חומרת העונש של ארבע שנות מאסר בגין עבירות של גרימת חבלה של ממש וגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בדומה לעניינו כאן, דובר בחבלה חמורה שנגרמה משבר של בקבוק שנגרמה על ידי צעיר - חייל בעת האירוע - בהיותו שיכור. נסיבות החומרה היו מיקום הפציעה בצוואר, שיכול היה להביא אף למותו של המתלונן ומעורבות המערער במעשה אלימות קודם שהסתיים ללא הרשעה. הערעור, כאמור, נדחה תוך שנקבע כי העונש מצוי ברף העונשי הגבוה.

קירבת הנאשם לגיל 18, היא שיקול ממשי בקביעת העונש (כך בדעת רוב בע"פ 7781/12 **פלויני נ' מדינת ישראל (25.6.13)**). בע"פ 2420/15 **אבטלין נ' מדינת ישראל (29.11.15)** עמד כב' הש' ג'ובראן על משמעות הלכת פלויני בציינו כי המונח "בגיר צעיר" אינו מונח קסם המצדיק הקלה בעונשו של נאשם אלא משקף קבוצת מאפיינים, שכלל שהם מתקיימים יבואו בחשבון בשיקולי הענישה במסגרת הנורמטיבית הקיימת בחוק.

בע"פ 4011/14 **פלויני נ' מדינת ישראל (16.11.14)** נדחה ערעור על חומרת עונש של 7 חודשי מאסר בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המערער הכה מאבטח באמצעות בקבוק שתייה וגרם לו שבר בגולגולת, חתך במצח ואובדן הכרה. המערער היה על סף בגירות ואחרי שתייה מופרזת של אלכוהול, לחובתו עבר פלילי בגינו ריצה כבר עונש מאסר והוא לא נטל אחריות מלאה על המעשים. עוד נקבע כי לנוכח חומרת המעשים עונש המאסר שהוטל עליו הינו מקל מאוד.

בע"פ 5316/13 **מסאלחה נ' מדינת ישראל (9.12.13)** נדחה ערעור על חומרת עונש של 9 חודשי מאסר בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. באותו מקרה, המערער, צעיר כבן 20, חתך את המתלונן בלחיו באמצעות סכין בשל "החלפת מבטים" על רקע היכרות מוקדמת, תוך שהותיר צלקת בולטת בפניו. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו. נקבע כי העונש שהוטל על המערער הוא עונש מקל לנכוח חומרת הנזק: "אות קין בפניו של המערער" אף בהעדר נכות תפקודית.

17. כפי שהציג ב"כ הנאשם קיימים פסקי דין אחרים, שבהם רף הענישה נמוך ומקל בהרבה.

כך, בע"פ 3498/13 **פלויני נ' מדינת ישראל (21.7.14)** התקבל ערעור על חומרת עונשי מאסר של 8 ו- 6 חודשים והעמדתם על 6 חודשים ו- 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות. המערערים, קטינים בעת האירוע, הורשעו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, קשירת קשר ואיומים. השניים תכננו והכו את המתלונן בשנתו

וגרמו לו שבר בלסת, עקירת שתי שיניים קדמיות ודימום בעיניו. המלצת שירות המבחן היתה לאפשר לשניים מאסר לריצוי בעבודות שירות לנוכח הליכי שיקום. נקבע, כי לנוכח קטינותם בעת האירוע יש לתת משקל משמעותי לאפשרויות השיקום ולהשלכת עונשי המאסר על תהליך השיקום. ביהמ"ש התרשם מכך שלא נפתחו למערערים תיקים חדשים והדגיש כי הנזק שבהכנסתם למאסר בפועל עולה על התועלת ויש לתת להם הזדמנות אחרונה.

כך בע"פ 5641/09 **מדינת ישראל נ' ברזינסקי** (22.3.10) נדחה ערעור על קולת עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. לאחר שתיית אלכוהול עם חבריו שבר המשיב, שהיה חייל באותה עת, בקבוק זכוכית ריק על ראשו של אחד מחבריו והכה חבר נוסף בבקבוק השבור וגרם לו חתכים גדולים. המשיב הורשע לאחר שמיעת הוכחות ושירות המבחן המליץ על אפיק טיפולי. נקבע כי לצד החומרה היתרה שבמעשיו, יש חשיבות להליך השיקומי המבטיח והמשמעותי שבו מצוי המשיב. הודגש כי זהו מקרה יוצא דופן המצדיק העדפת שיקולי שיקום.

בדומה גם בע"פ 8585/04 **פסחוב נ' מדינת ישראל** (2.1.06) ודם בע"פ 2320/05 **פלויני נ' מדינת ישראל** (24.1.06) בהם הומרו עונשי מאסר בפועל בעונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות תוך שהודגש כי מדובר במקרים יוצאי דופן ובעניין פלויני הנ"ל נקבע כי הכלל הוא שגם קטין נעדר עבר פלילי, שחטא באלימות קשה עלול לשלם על כך במאסר.

18. מבחינת נסיבות ביצוע העבירה יובא בחשבון כי לא קדם לה תכנון מוקדם, אלא היא בוצעה באופן ספונטני בשל ויכוח שהתגלע בין הנאשם וחברו לבין המתלונן. הנאשם ביצע את העבירה לבדו. אולם, ניכר כי הושפע מחברו שיחד עימו התעמת עם המתלונן והיכה ברכבו. הנזק הצפוי משבירת חלון הרכב באמצעות בקבוק זכוכית, בשעה שסמוך לחלון יושב המתלונן הוא נזק פיזי שעלול להיות משמעותי, כפי שהתרחש בפועל. אפו של המתלונן נשבר ופניו נחתכו בחתך עמוק באופן שהצריך טיפול רפואי בבית חולים. לנזק הפיזי נלווה גם נזק נפשי, ככל שהדבר נוגע לערעור תחושת הביטחון של המתלונן כמי שעבד באותה עת בעבודת לילה כנהג וכן לתחושתו כי מראהו החיצוני ניזוק בשל החבלה שספג.

באשר לסיבות שעמדו בבסיס ביצוע העבירה, עולה מהתסקיר כי אלו כרוכות בקשיי ריסון תחת השפעת אלכוהול. כן יובא בחשבון כי כעסו של הנאשם ניצת בשל, עניין פעוט, ויכוח על גובה דמי הנסיעה, שבוודאי אינו מצדיק כעס ואלימות. מה גם שבתום חילופי הדברים ביניהם, התרחק המתלונן מן המקום.

נסיבה חשובה שצריכה להילקח בחשבון בעת קביעת המתחם היא העובדה, כי הנאשם לא הטיח ולא התכוון להטיח את הבקבוק ישירות בפניו של המתלונן אלא בשמשת הרכב. כמעשה שיכור הלום אדי אלכוהול התנהג בבריונות; להבדיל מהטחה מכוונת של בקבוק או שבר בקבוק בגופו של קורבן, כאן לא היה הדבר כך, אם כי ניתן היה לצפות כי בשל הימצאותו כה סמוך לחלון, ביושבו ברכבו, יוביל הדבר לפגיעה פיזית במתלונן.

19. לנוכח מכלול נסיבות אלו, ייקבע מתחם עונשי הולם נמוך מזה שאליו כיוונה ב"כ המאשימה והוא ינוע בין 12 ל- 30 חודשי מאסר.

מיקום הנאשם בתוך המתחם או חריגה ממנו

20. אודה כי התלבטתי באם לקבל את הסברו של שירות המבחן באשר להסתבכותו של הנאשם בהפרת מעצר הבית, אגב שימוש חוזר באלכוהול, שכן עניין זה מטיל צל על משמעות ההליך השיקומי ומידת השינוי שחל מאז בנאשם.

חרף האמור ולאור הערכתו המקצועית של שירות המבחן, שעליה חזר בשנית גם בתסקיר המשלים, כי יש סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם ושהוא אכן עלה על דרך השיקום, גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה בסמוך מאוד לגבול הקטינות, הודייתו ללא הסדר עונשי, היעדר עבר פלילי והצהרתו כי בכוונתו לפצות את המתלונן בסכום של 15,000 ש"ח - אחריג את עונשו של הנאשם מהמתחם שנקבע על ידי, אך מידת החריגה לא תהיה כהמלצת השירות. לטעמי, התוצאה העונשית הסופית צריך שתכלול עונש מאסר ולו כזה שירוצה בעבודות שירות וזאת כביטוי הולם לחומרת המעשה ותוצאתו. תוצאה עונשית כאמור מגלמת בחובה התחשבות והקלה בדין והליכה של כבדת דרך לכיוונו של הנאשם לנוכח סיכויי שיקומו.

21. אני דן את הנאשם ל- 18 חודשי מאסר, מתוך תקופה זו 6 חודשים לריצוי בפועל אשר ניתן יהיה להמירה בעבודות שירות במידה והנאשם ימצא מתאים לכך על ידי הממונה על עבודות השירות. מתוך תקופה זו לא תנוכה כל תקופת מעצר.

יתרת העונש - 12 חודשים תהיה על תנאי והתנאי הוא שבמשך תקופה של שלוש שנים לא יעבור הנאשם עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלונן בסך של 15,000 ש"ח.

אני מחייב את הנאשם בתשלום קנס בסך של 3,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

הפיצוי והקנס ישולמו בתשלום אחד עד ליום 1.5.16.

אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן לתקופה של 12 חודשים.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר ב' תשע"ו, 04/04/2016 במעמד הנאשם ובא כוחו, עו"ד נדב אלמוג ממושרדו של עו"ד סגרון .

אין התייצבות לפרקליטות בשל שביתת הפרקליטות.

ג'ורג' קרא , שופט, סגן נשיאה